

Oosterhaven Groningen

Hoezo de Zeezwaluw weer in Nederland ...

Wat was ook alweer ons motto, zoals we in het eerste decennium aan boord van de Zeezwaluw zeiden. "aan boord wonen en zeilend reizen met de Zeezwaluw tot één van ons het niet meer leuk vindt", dat was ons motto in 2002. Is dat motto dan veranderd omdat we sinds november 2020 met de Zeezwaluw de Oosterhaven in Groningen liggen afgemeerd ... Nee dus! Omstandigheden kunnen zomaar veranderen zoals wij en iedereen wereldwijd hebben gemerkt. En .. we zijn zeer zeker nog niet uitgezeild!

Maar eerst nog even terug naar 2018 toen we in Curaçao besloten om niet verder westwaarts de Caribische wateren te verkennen of het Panamakanaal door te gaan richting de Pacific Ocean. Deze beslissing had alles te maken met 365 dagen per jaar temperaturen van 28-35°C ondergaan. Als we verder westwaarts zouden gaan, worden de temperaturen en de vochtigheidsgraad alleen maar hoger. Allebei vonden we het waar we nu waren al te heet en te vochtig om normale lichamelijke activiteiten te kunnen ontwikkelen zoals we dat graag willen. Verder westwaarts is het zo heet en vochtig dat een medezeiler die in Panama over-hurricaneerde het heel plastisch verwoordde: "om 9 uur in de ochtend glibber je al uit je onderbroek, zelfs als je nix doet". Het houden van een siësta op het heetst van de dag, werkt voor ons niet. Dus dubden we wat we dan wél wilden. Naar het Noorden naar de USA wilden we ook niet, dat was klontje klaar!

Als we mijmerden over de jaren die we in de Middellandse Zee en de Atlantische eilanden doorbrachten

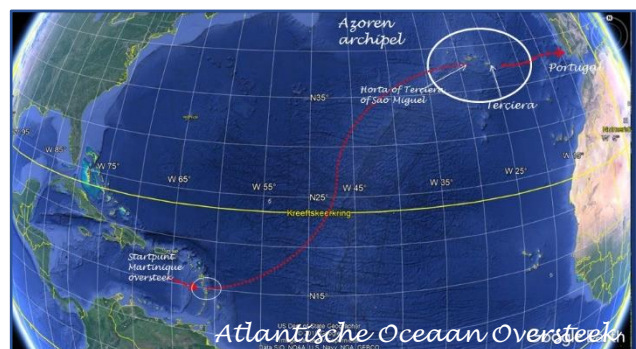
Colosseum

werden we beiden direct helemaal vrolijk. O, dan kunnen we dit en dat doen of daar en daar heen. Voor ons voelde dat niet aan als "teruggaan, maar gewoon herziening van de plannen". Dus eigenlijk is dat, voortschrijdend inzicht in de plannenmakerij van ons zeilend leven/reizen. Doen wat we leuk

vinden en ons niet laten leiden door het "verder moeten" omdat we al zover zijn.

Daarnaast verslikten we ons bijna in de verdubbeling van de jaarpremie (na de hurricanes Irma en Maria) en verscherpte voorwaarden van onze bootverzekering Panteanius. Dat gold ook voor bijna alle andere wereldwijde bootverzekeringen voor de Caribische Wateren en/of wereldwijde dekking. Als extra kwam daarbij, dat het dagelijkse leven- en het bootonderhoud een aardig hoger prijskaartje heeft, aanzienlijk hoger dan in Europa. Alle ingrediënten samen, tipte de weegschaal voor ons klimatologisch en budgettair in het voordeel van Europa.

Ons nieuwe plan werd daarom vanaf Curaçao oostwaarts te zeilen, richting Europa. Waarheen in Europa dat wisten we nog niet precies. Eerst maar eens de voorbereiding van de Atlantische Overtocht van west naar oost onder de loep nemen. Deze overtocht is namelijk geen "milk run" zoals van oost naar west.

We moesten eerst van Curaçao naar Martinique zien te komen. Dat was tegen de harde oostelijke heersende windrichting en de sterke stroming in. De meest comfortabele periode (minste stroming door lagere windsnelheden) is de november maand. In november 2019 lukte dat goed. De planning was om al eiland hoppend van Martinique naar St Maarten te zeilen en onderwijl de tussenliggende eilanden bezoeken. Vanaf St Maarten zou onze oversteek naar de Azoren starten. Echter in 2020 kwam de pandemie Corona langs en bleef plakken, ook in Martinique.

We besloten om op Martinique betere tijden af te wachten en vandaaruit in april-mei of begin juni 2020 te starten met "de Overtocht". Vanaf midden februari werd de Corona een steeds groter probleem voor de wereldwijde zeilersgemeenschap. Wereldwijd werden de grenzen voor binnenkomende zeilschepen gesloten, Soms van het ene op het andere moment mocht je niet meer het land in. In Martinique mochten de geankerde schepen zich niet meer verplaatsen terwijl er een speciaal formulier online moest worden ingevuld i.v.m. evt. calamiteiten. De regelgeving werd ook steeds strenger, niet essentiële winkels werden gesloten, bij de supermarkt mocht slechts 1 persoon de boodschappen doen met mondkapje op. Buitenspelen c.q. wandelen alleen binnen een straal van 1km van je huis/boot. Boten met EU-vlag mochten nog wel binnenkomen maar de opvarenden moesten eerst 14 dagen op hun schip in quarantaine voor ze aan land mochten.

Schepen uit alle andere landen werd de toegang geweigerd. Je mocht altijd vertrekken als je je even meldde. Eenmaal vertrokken mocht je niet terugkeren! Dus het was letterlijk "bezint eer ge begint".

Wij lagen prima in Le Marin, veilig aan de steiger van de werf met water en stroom. We konden onze trip daar voorbereiden in de hoop dat er ergens halverwege mei (onze peildatum voor vertrek) hoop zou gloren op opening van de Azoren eilanden. 10 mei hoorden we via de Corona tam-tam dat er mogelijk versoepelingen op de Azoren zouden komen, vanaf 15 mei.

Tot die tijd mocht je Faial wel aanlopen maar alleen ankeren in Horta. Voor proviandering, diesel en water bunkeren kon gezorgd worden. Dat was tenminste iets, je kon in elk geval een paar dagen uitrusten voor het vervolg van de reis naar Europa. Na dit veelbelovende bericht zijn we met het eerst volgende gunstige weerwindow vertrokken. Gelukkig konden wij afmeren in Horta in het "Quarantaine dok". Na een negatieve PCR-test waren we vrij om het eiland te betreden, heerlijk.

In Horta moesten we eerst wat reparaties doen voor we verder wilden. In die periode hoorden we meer en meer berichten dat ondanks de versoepelingen t.a.v. Covid-19 zoals het toen heette, dat het er qua besmettingen op de langere termijn niet erg gunstig uitzag. De wintermaanden dus.

Ons plan was om van de Azoren naar Portugal te zeilen om daar te overwinteren en verdere plannen te maken. Naar de Middellandse Zee of toch naar het noorden om via Nederland de volgende zomer naar de noordelijke landen en de Oostzee te gaan. Gezien de sombere Covid-19 berichten hebben we onze plannen aangepast. De mogelijkheid dat landen opnieuw hun grenzen zouden sluiten en het internationaal vliegverkeer of reizen per trein opnieuw stil kwam te liggen, sprak ons niet zo aan. We wilden namelijk niet weer ergens maanden vast zitten zoals in Martinique. Daarnaast speelt mee dat het risico op besmetting en daardoor medische zorg nodig zou zijn in Portugal dan reëel zou zijn. De geruchten dat verzekeringen negen naar het niet vergoeden van Covid-19 gerelateerde zorg in het buitenland in een eventuele volgende ronde, vonden we een hoofdpijn punt.

Of deze geruchten wel of niet fake nieuws waren, weten we niet, maar er op gokken en verliezen is wel erg zuur.

Als "toerist" in het buitenland ben je dan in het nadeel bij het verkrijgen van medische zorg. Zeker als je de taal niet machtig bent. Kortom, na lang overwegen en met bezwaard gemoed hebben we gekozen om niet naar Portugal te zeilen maar naar ons eigen kikkerlandje, Nederland om daar betere tijden af te wachten.

In [de reisverslagen](#) hebben we onze reis naar Nederland beschreven evenals onze aankomst met de Zeezwaluw na ruim 18 jaar weggeweest te zijn geweest. Over onze eerste maanden in Nederland hebben we al regelmatig in de Zeezwaluw Suffertjes verslag gedaan. Na aankomst hebben we dus al redelijk wat voetstappen liggen in de Stad waar we samen begonnen!

Hoe vinden jullie het nu?

Regelmatig krijgen we nu de vraag van familie en vrienden: "Hoe vinden jullie het om weer terug te zijn in Nederland". Tja, dat is een lastig te beantwoorden vraag vinden we, omdat Nederland sinds onze aankomst onder Covid-19 gebukt gaat, met veel strenge regelgeving die door iedereen anders ervaren worden. Het is eigenlijk een beetje als de afgelopen 18 jaren in het buitenland voor ons.

Welkom in Nederland

De aankomst in Seaport Marina in IJmuiden en de 2 dagen tussenstop voor we doorgingen naar Groningen waren rustig. Het binnenlopen van een bekende maar bijna lege marina in de laatste dagen van oktober, is niet echt gezellig. Het is namelijk het einde van het zeilseizoen terwijl er een pandemie met veel Covid-19 restricties zijn. Eigenlijk was het gevoel hetzelfde als bij het aanlopen van een haven in het buitenland die je kent, alleen sprak nu iedereen Nederlands en hadden we geen groetvlag wapperen.

Die eerste paar dagen met bezoek van 2 stel dierbare zeilvrienden die we jaren niet hadden gezien, het toosten en bijpraten in de zonnige kuip, voelde voor ons eigenlijk als "thuiskomen". Het was een warm welkom en een feestje voor ons.

Overwinteringshaven

Daarna de aankomst in Groningen, weer een bekende haven en stad was al iets meer gewoon. Hoewel we geen Gronings spreken aarden we vrij snel ondanks de vreemde situatie door de pandemie en dreiging van besmettingen. De mondkapjes dragen we al 1 jaar dus dat is voor ons heel gewoon.

Maar na 1 maand sluiten ook in Groningen de essentiële winkels weer. Gelukkig hebben we in die korte tijd nog de spullen kunnen bemachtigen die we broodnodig hadden om de winter door te komen. Zelfs een nieuwe laptop om de communicatie opgang te houden. Kerst en Oud en Nieuw vierden we samen en hebben daarvan genoten. Dan volgt al snel de instelling van de avondklok die tot eind april duurt, terwijl de bezoekerregeling slechts 1 bezoeker per dag toelaat. Zelfs de sociale contacten in de haven vol met live aboards gaan niet verder dan een kort praatje op de winderige steiger in de ijzige kou.

Daar ligt de Zeezwaluw in het avondzonnetje.

Dat zijn we helemaal niet gewend tijdens overwinteringen en ervaren we als vreemd. Je leeft op je eigen drijvende eilandje en toch vermaken we ons goed.

Inburgeren, nieuwigheden en communicatie

In 18 jaar is er veel veranderd in de Nederlandse samenleving. De sociale media brengen het wereldnieuws razendsnel bij de gewone man. In vergelijking met alle buitenlandse landen die we bezochten is Nederland een land geworden dat ver voorloopt op het gebied van digitalisering, snelle Wi-Fi en internet verbindingen en moderne elektrische en elektronische snufjes zoals contactloze betalingen via telefoon of smartwatch. Het lijkt of geld, je weet wel die munten en bankpapierjes, niet meer bestaat. We vonden dat we aardig op de hoogte gebleven waren met dit soort ontwikkelingen maar het blijkt dat we flink op het gas moeten om van de laatste snufjes kennis te nemen.

Ook heeft iedereen een mening ergens over en ventileert die mening verbaal of in niet mis te verstane bewoordingen via de sociale media. Eerst even nadenken en relativeren lijkt niet meer in velen op te komen. Hier zijn we best van geschrokken en we ervaren vaak dat het niet uitmaakt wat er voorgesteld wordt, maar je mag het niet zomaar ergens mee eens zijn. Er moet eerst van A-Z over gediscussieerd worden. Het zal de leeftijd zijnen ook daar zullen we langzaam aan (moeten) wennen.

Hoe we het dus vinden?

We vinden Groningen de oude nieuwe stad geweldig, alles is op loopafstand en het openbaar vervoer is binnen handbereik met onze nieuwe Ov-kaart. De jachthaven is beschermd en heerlijk rustig ondanks dat het bijna in het centrum van de stad ligt. We voelen ons er thuis.

Martinikerk en d'Olle Grieze

Maar door de corona restricties voelen we ons er eigenlijk net zo thuis als in welke buitenlandse haven, want we hebben ons drijvende huis bij ons. Buiten de bezoeken van lieve vrienden en familie zijn we redelijk op ons zelf.

Hoe we over de rest van Nederland denken en hoe we het vinden om terug te zijn, moet wachten op antwoord tot de situatie normaliseert en de dreiging van de Covid-19 afneemt door de vaccinaties die volop bezig

zijn. We zijn de stad Groningen namelijk nog niet uit geweest en hebben weinig bezoek gehad in de afgelopen 5 maanden.

Blijven we in Nederland?

Ja, we blijven nog even in Nederland, ook deze zomer en de komende winter. We hebben het juiste besluit genomen door niet naar Portugal te gaan maar naar Nederland. Ondanks dat het niet onze eerste keus was na de Atlantische Oversteek om naar ons kikkerlandje af te reizen en niet naar een iets warmer klimaat zoals Zuid Portugal. Door de Corona pandemie en het koude klimaat zijn we amper toegekomen aan de klussen die we in gedachten hadden. De zomer staat nu gelukkig voor de deur en we gaan uit van normalisering van het dagelijkse Zeezwaluw leven.

Zodra dat het geval is kunnen we weer plannen maken.

____/____